

bijdrage tot het herstel van de goede betrekkingen tussen Limburg en het aangrenzend Duits gebied. Onze hartelijke gelukwensen.

Zilveren priesterjubiläum. Op dinsdag 9 maart was het 25 jaar gelden, dat de Z.E. Heer J. P. R. Mulken's priester gewijd werd. Hij is thans pastoor te Limmel (gem. Maastricht). Ondanks zijn drukke werkzaamheden weet hij toch nu en dan de tijd te vinden onze vergadering bij te wonen. Wij zijn hem zeer erkentelijk voor deze belangstelling en wensen hem van harte geluk met zijn zilveren jubileum.

† J. J. Beckers. Op 9 maart overleed te Heerlen de lepidopteroloog J. J. Beckers. Hij woonde vroeger te Vaals en wij herinneren ons nog dankbaar, dat hij de leden van het Genootschap vaker gegidst heeft in de omgeving van Vaals. Hij ruste in vrede.

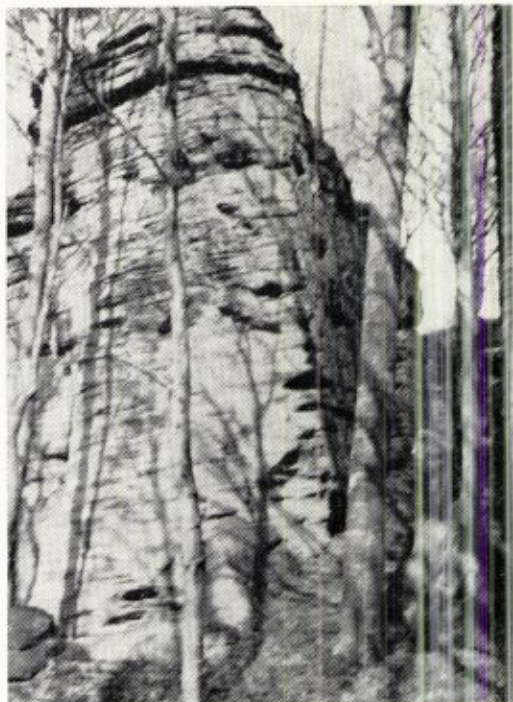
† Dr. P. Nyst. Op zijn reis door Zuid-Afrika overleed op 20 maart te Bulawayo (Rhodesië) de Haagse chirurg Dr. P. Nyst, geboren te Maastricht. Hij ruste in vrede.

HET EXCURSIEGEBIED VAN BERDORF,

LUXEMBURG

(ten Westen van Echternach).

Het gesteente dat in Berdorf aan de oppervlakte treedt is Dogger en Lias, waarvan Dogger het jongste en dus het bovenste is. Beide behoren tot het Jura. Hieronder ligt Trias, dat weer direkt op het Devoon ligt. Het Carboon ontbreekt hier dus. Met het Devoon werd reeds eerder kennis gemaakt (zie de excursie van verleden jaar naar Comblain-au-Pont). In dat excursie-verslag werd reeds medegedeeld, dat het Devoon daar ter plaatse rijk aan kalk is en dus begroeid is met een rijke kalkflora. Ook werd toen reeds medegedeeld, dat dit Devoon naar het Oosten toe arm aan kalk is, waardoor daar een zure flora aan te treffen is. Men kan zich hiervan overtuigen tijdens de rit naar Berdorf, immers in Oesling in N. Luxemburg komt dit Devoon aan de oppervlakte.

Wand met honingraaterosie.

De Jura te Berdorf is weer rijk aan kalk, het land is er opener en vruchtbaarder. Het verschil tussen het wilde en sombere Oesling en het veel vriendelijker en ook welvarender Gutland is zo groot, dat het zelfs aan de niet-bioloog of aan de niet-geoloog op moet vallen, vooral omdat de grens tussen beide zeer scherp is. Deze loopt van Martelange in het Westen tot iets beneden Vianden.

Berdorf is een bekend 'touristenplaatsje', met goede hotels, waarvanuit prachtige wandelingen gemaakt kunnen worden langs rustige paden, welke zeer goed aangegeven zijn. Het zachte gesteente is door erosie sterk aangetast, grote blokken steen zijn naar beneden gegleden, o.a. een brok dat men de naam Perckop gegeven heeft. Ook zijn er groeves waar men steen geklopt heeft om er molenstenen van te maken, o.a. in de grot Holloy.

Het behoeft verder geen betoog, dat ook hier een rijke flora te bewonderen valt, temeer, daar de omgeving ook overvloedig over water be-

schikken kan, getuige de kleine Aesbach, een zijriviertje van de Sûre.

Tenslotte moet men uit deze beschrijving niet de verkeerde conclusie trekken, dat dit een geologische excursie wordt. Integendeel, hopenlijk komen alle natuurliefhebbers van landschap-schoon, dieren, planten en geologie aan hun trekken, maar de bodem is hier wel een alles overheersende factor.

VERSLAGEN

VAN DE MAANDVERGADERINGEN

te Maastricht op woensdag 3 maart 1965

De heer **Poot** toont een aantal kevers die schadelijk zijn in voorraden. Deze dieren kunnen allen net als muizen en mussen als cultuurvolgers worden beschouwd. Zij stammen af van wilde soorten, die bijv. kunnen voorkomen achter schors van bomen. Door het slechte reinigen van pakhuizen en opslagplaatsen sluiten deze dieren hun jaarcyclus.

De heer **Buddenberg** zag in het Savelsbos op 20 februari een zwarte specht. De heer **Kemp** nam acht bonte kraaien waar even over de Nederlands-Belgische grens nabij Nederweert op 27 februari. **Br. Virgilius** demonstreert enige soorten wilde bijen, zowel solitair als de sociaal levende honingbij. Dit zijn alle dieren die van nectar leven; ook hun larven voeden zich met nectar en stuifmeel. Daarnaast vertoont hij een aantal wespen, waarvan de larven in hoofdzaak insekten-etend zijn. Speciaal de goudwespen zijn parasitair. Zij leggen eitjes in nesten van andere hymenopteren.

Dan krijgt de heer **W. P. Mantel** het woord om zijn aangekondigde lezing te houden over Nederlandse tripsen. Ons lid Mantel is werkzaam in het Instituut voor Plantenziektenkundig onderzoek te Wageningen, waar hij onder leiding van zijn chef, Dr. C. J. H. Franssen onderzoek doet over de in Nederland schadelijk optredende tripsen in land- en tuinbouwgewassen. Daarnaast wordt ook aandacht besteed aan de inventarisatie van andere in ons land voorkomende tripsen. Tripsen staan beter bekend onder de naam Onweersbeestjes. Zij heten ook *Thysanoptera* = Franjevleugeligen, of *Physópoda* = Blaaspoten. Een uitvoerige be-

handeling verscheen in de serie Wetenschappelijke Mededelingen van de K.N.N.V. onder Nr. 51. Elders in deze aflevering wordt een waardevolle bijdrage besproken die Br. Arnoud leverde voor de kennis van de Nederlandse soorten. Daaronder bevindt zich een novum voor de wetenschap.

te Heerlen op woensdag 10 maart 1965

Br. Arnoud laat een paar takken zien van de Wilde kornoelje *Cornus sanguinea*. Deze bezit in het voorjaar (maar ook reeds in de herfst en winter) rode takken; dit zijn voornamelijk jonge twijgen, terwijl de oude takken meer groen van kleur blijven. Deze rode kleur is te danken aan anthocyaan, dat zich ophoopt in de schors, maar ook in de loofbladeren en bladstelen. Er zijn vele plantensoorten bekend waarvan bepaalde delen zoals bloem, stengel of blad in het voorjaar min of meer rood getint zijn. Dit verschijnsel wordt dan wel een bescherming genoemd tegen de felle zonnestraling in het voorjaar, waarbij dan het meer roodgekleurde gedeelte van het spectrum teruggekaatst wordt (men vergelijk ook planten uit het hooggebergte). Of deze verklaring ook geldt voor de kornoelje, die zich reeds in de herfst kleurt, is zeer de vraag. **Br. Arnoud** zou graag vindplaatsgegevens ontvangen van de Gaspeldoorn, *Ulex europaeus*, dit in verband met zijn insektenstudie.

Mej. Janssen vraagt zich af of het niet mogelijk zou zijn, dat de posterijen een serie postzegels uit zullen geven, welke betrekking hebben op dieren en bloemen, dit in verband met de Thijssseherdenking. Naar aanleiding van het verslag van de vergadering van 3 februari te Maastricht, betreffende *Emus hirtus* en kevertjes, welke leven in de stengels van *Clematis vitalba*, vraagt zij hoe dat toch zit, daar **Br. Arnoud** reeds veel eerder over deze dieren gesproken heeft. Deze antwoordt als volgt:

Laemophloeus clematidis is in het voorjaar van 1963 zeker reeds vermeld op een vergadering van het genootschap in Heerlen: 9 januari 1963. In december 1962 en de daarop volgende koude weken heeft **Br. Arnoud** *Clematis vitalba* tot voorwerp van studie gemaakt, en zo verschillende merkwaardigheden gevonden die samen stof bieden voor een artikel. Op vermelde vergadering zijn dan ook geen soortnamen ge-